

فقط برای امروز

۲۰ تیر

تشویق

«آسایش و تشویق را با دیگران به مشارکت می گذاریم.»

کتاب پایه

بسیاری از ما وقتی کودکان اولین قدم های خود را بر می دارند، آنها را تماشا کرده ایم. مادر کودک را روی پا نگه می دارد. پدر در همان نزدیکی با آغوشی باز زانو می زند و با چهره ای مملو از فداکاری کوچولو را تشویق می کند. کودک چند قدم کوچک به سمت پدرش برمی دارد. خواهر و برادر بزرگتر کودک با شادمانی او را به ادامه حرکت تشویق می کنند. کودک زمین می افتد. مادرش با زمزمه کلمات آرامش بخش، کودک را بلند می کند و کار را از نو شروع می کند. این بار، کودک تا وقتی به قدر کافی برای افتادن در آغوش پدر نزدیک شود، سر پا می ماند.

به عنوان تازه وارد، ما نیز بسیار شبیه این کودک کوچک به اتاق های NA می رسیم. خو گرفته به زندگی لطمه دیده از اعتیاد، مملو از ترس و تردید، برای ایستادن به کمک احتیاج داریم. درست مانند کودکی که حرکت خود را به سوی بلوغ آغاز می کند، اولین گام های لنگان خود را به سوی بهبودی برمی داریم. زندگی بر اساس این شیوه جدید را یاد می گیریم، زیرا افراد دیگری که پیش از ما این مسیر را طی کرده اند، از طریق گفتن چیزهایی که برای آنها مؤثر بوده و چیزهایی که مؤثر نبوده، ما را تشویق می کنند و به ما آسایش می دهند. وقتی در طی مسیری درست به راهنمایی نیاز داریم، راهنما به کمک ما می شتابد.

خیلی از اوقات در برداشتن قدمی دیگر در بهبودی احساس ناتوانی می کنیم. درست مانند کودکی که راه رفتن را یاد می گیرد، گاهی اوقات اشتباه می کنیم یا زمین می خوریم. اما نیروی برتر ما همواره با آغوشی باز در انتظار ماست و مانند برادر و خواهر کودک که فریاد زنان او را تشویق می کنند، ما نیز از سوی سایر اعضای NA در مسیر خود به سوی زندگی کامل در بهبودی حمایت می شویم.

فقط برای امروز: تشویق از سوی دیگران را جستجو می کنم.
افرادی را که به پشتیبانی من نیاز دارند، تشویق می کنم.